

Benim de oyum hoşafa!

Önceki günden beri gündemin başlarına yerleşen organik hoşaf haberinin bir yalanın sosyal medyada hızla nasıl yayıldığıнын ve herkesin inanıp ne kadar absürt yorumlar yapabildiğinin bir deneyi oldu. Artık sosyal medya literatürüne 'organik hoşaf' girmiş oldu.

BARBAROS J. KARTAL'IN
YORUMU 5'TE

Fenerbahçe'nin iyi oyun ve şampiyonluk arzusu

Aykut Kocaman, 2010'da görev ve gelirken son dakikada şampiyonluğu kaçırmamanın travmasını yaşayan bir takım devralmıştı. Bu kez ise son 3 yılda ligde aradığını bulamayan, oynadığı futbolla taraftarını çileden çıkaran bir takımın başına geçti.

EFE YİĞİT'LE
LİG'E DOĞRU 14'TE

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 253 — 09 AĞUSTOS 2017 ÇARŞAMBA — WWW.TR724.COM — @TR724COM

ERDOĞAN İKTİDARININ DEĞİŞMEZ PAROLASI:

Sürekli gerilim, sürekli kutuplaştırma

Erdoğan ve AKP iktidarının devamı bir zorunluluk. Çünkü hesabını veremeyecekleri kadar suç işlediklerini, yolsuzlukları zorla örtbas ettiklerini, anayasaya rağmen medyayı susturduklarını, hukuku, anayasayı hiçe saydıklarını, yargıyı sıfırladıkları

rını en iyi kendileri biliyor. İktidarın devamı için de sürekli gerilim ve kutuplaşmaya ihtiyaçları var. Ortada mesela Gezi gibi bir gerilim varsa onu köpürtmek, bir gerilim yoksa üretmek gerekiyor. Kabataş yalanı, toplumsal gerilimi tırmandırmak amacıyla üreti-

lip piyasaya sürülmemiş miydi? Nerdeyse 4 yıldır havuz medyası, Sümeyye suikasti veya kumpas doğruyorlar gibi yalan ve iğrenç haberlerle masum öğretmenleri ve ev hanımlarını toplum için en büyük tehlikeymiş gibi göstermeye çalışmıyor mu?

ABDÜLHAMİT BİLİCİ'NİN YORUMU 2'DE

Gerçek Haşhaşilik ve Siyaset

DR. SERDAR EFEOĞLU YAZDI, 9'DA

Küçük cihattan büyük cihada geçemeyenlerin hikâyesi

İSKENDER DERVİŞ YAZDI, 12'DE

GAME OF THRONES: Bir Ankara entrikası

Malum 'Erdoğan dönemi' olarak adlandırılan bir devirde yaşıyoruz ve bunun illa ki bir 'Erdoğan sonrası dönemi' de olacak. Yarın mı olur, üç ay sonra mı olur, on sene sonra mı olur, bilinmez. Ama illa ki Erdoğan'dan sonrası diye bir şey olacak. Dolayısıyla 'siyasetçi' tabiatlı insanlar, Erdoğan sonrası için de çeşitli hesaplar içindeler. Üstelik Erdoğan da bunun farkında çünkü kendinden biliyor.

KEMAL AY'IN YORUMU 7'DE

Erdoğan-Ergenekon ittifakı nereye kadar?

Erdoğan ve Perinçek ittifakı kalıcı değil. Şu anda Cemaati yok etmek, Cemaat bahanesiyle Kürt, Alevi ve liberal kesimleri sindirmek için ortak hareket ediyorlar. Her iki taraf da 'hedef birlikteliği' yaşadığı için çatışmıyorlar. Fakat her iki taraf da biliyor ki Cemaati yok edip, tüm muhalefet sindirildikten sonra bu ittifak bitecek. Özellikle Perinçekgillerin Erdoğan ve AKP için beslediği 'iyi niyetler'

sır değil. Bu kadronun 'özel harp teknikleri'ndeki uzmanlığı düşünülürse 'öküz ölüp ortaklık bozulduğunda' çok ilginç olaylara şahit olacağımız kesin. Sözün özü, Ergenekon ile Erdoğan'ın ittifakı bir gün son bulacak ve bir taraf diğer tarafı bertaraf etmeye çalışacak. Bakarsınız Erdoğan'ın Cemaat müntesiplerine giydirmek istediği Guantanamo tulumlarını Ergenekon'cular Erdoğan'a giydirebilir.

ADEM YAVUZ ARSLAN'IN YAZISI 3'TE

ERDOĞAN İKTİDARININ DEĞİŞMEZ PAROLASI:

Sürekli gerilim, sürekli kutuplaştırma

ABDÜLHAMİT BİLİCİ

AhamitBilici@Tr724.com

@ahamitbilici

ERDOĞAN VE AKP iktidarının toplumla ilişkisini en iyi anlatan kare, galiba Erdoğan'ın elindeki şemsiyeyle keklikleri dürttüğünü gösteren fotoğraftır. Rize'de bir parkı gezen Erdoğan, böyle bir ortamda yapılacak onca güzel şey varken, elindeki şemsiyeyle yuvasında sessizce duran masum keklikleri rahatsız ediyordu.

Aksaray'daki pazarcı teyzenin bile Bylock'tan gözüaltına alınması başka nasıl izah edilebilir? Çoğu öğretmen, ev hanımı 17 bin kadının, 600 bebeğin uydu-ruk suçlamalarla hapse atılması, baklavacıların bile terörist ilan edilip mallarına el konulması, Güneydoğu'daki ilçelerin yerle bir edilmesi, pazarcı teyzeye yapılandan farklı mı? İçerideki gerilim havası yetmeyince dış ilişkileri berbat etme pahasına sırf suni gerilim çıkarmak için Almanya'ya, Hollanda'ya ağza alınmayacak hakaretler ediyorlar. Tabanı kışkırttıktan sonra da özür diliyorlar.

7 Haziran'dan sonra aniden patlayıp sonra bıçak gibi kesilen terör dalgasını ve hakkında binlerce cevap bekleyen soru işaretiyle 15 Temmuz'u da bu çerçevede düşünmek lazım. 15 Temmuz'un oluşturduğu atmosfere ve OHAL şartlarında yapılmasına rağmen ancak hile hurdayla geçen başkanlık referandumu, acaba normal şartlarda yapılsa istenen sonuç alınabilir miydi?

Erdoğan ve AKP iktidarının devamı bir zorunluluk. Çünkü hesabını veremeyecekleri kadar suç işlediklerini, yolsuzlukları zorla örtbas ettiklerini, anayasaya rağmen medyayı susturduklarını, hukuku, anayasayı hiçe saydıklarını, yargıyı sıfırladıklarını en iyi kendileri biliyor. İktidarın devamı için de sürekli gerilim ve kutuplaşmaya ihtiyaçları var. Ortada mesela Gezi gibi bir gerilim varsa onu köpürtmek, bir gerilim yoksa üretmek gerekiyor. Kabataş

yalanı, toplumsal gerilimi tırmandırmak amacıyla üretilip piyasaya sürülmemiş miydi? Nerdeyse 4 yıldır havuz medyası, Sümeyye suikasti veya kumpas doğruyorlar gibi yalan ve iğrenç haberlerle masum öğretmenleri ve ev hanımlarını toplum için en büyük tehlikeymiş gibi göstermeye çalışmıyor mu?

Pompaladıkları bu gerilimle aile bireylerini bile birbirlerine düşürmediler mi?

Uzunca bir dönem başörtüsü, iktidar için hem mağduriyet hem gerilim ihtiyacını karşılamıştı. Şimdi polisin, hatta subayın bile başını örtmesi serbest. Yani sorun çözüldü. Peki gerilim bitti mi? Hayır. Çünkü hemen yeni kutuplaştırıcı gündemleri piyasaya sürdüler: Sarık, evrim, cihat, nikah, devleti yıkmak...

Gerilim bitmez ve AKP iktidarı sürdükçe de bitmeyecek. Zira iktidarın, toplumsal gerilim ve kamplaşmayı

kasıtlı bir politika olarak uyguladığı, Nokta dergisinin yayınladığı AKP Günlükleri'nde itiraf edilmişti.

7 Haziran seçimindeki yenilgiyi nasıl tersine çevireceklerinin stratejisini konuşurken bakan düzeyindeki AKP'li bir yetkili aynen şunu söylüyordu: "Toplumun hangi kesimleriyle uzlaş, hangi kesimleriyle çatışma yaratacağız... Seçim kampanyası, STK ya da düşünce kuruluşu işi değil, o yüzden mümkün mertebe kutuplaştırma yaratılmalı."

İktidarda kalabilmek için suni olarak toplumsal kutuplaştırma yaratmayı düşünebilen bir zihniyet, devletin tüm birimlerini kontrol ediyorsa olabilecekleri düşünün artık.

Evet, çok korkunç ama bugün ülkenin ve toplumun karşı karşıya olduğu acı gerçek bu.

Erdoğan ve AKP iktidarının toplumla ilişkisini en iyi anlatan kare, Erdoğan'ın elindeki şemsiyeyle keklikleri dürttüğünü gösteren fotoğraftır. Rize'de bir parkı gezen Erdoğan, yapılacak onca güzel şey varken, elindeki şemsiyeyle yuvasında sessizce duran masum keklikleri rahatsız ediyordu.

ERDOĞAN – ERGENEKON İTTİFAKI NEREYE KADAR?

ADEM YAVUZ ARSLAN

AdemYavuz@Tr724.com

@ademyarlan

Bir önceki yazıda ‘[Erdoğan-Fidan çatışması kaçınılmaz](#)’ demiş ve bu tezimin gerekçelerini sıralamıştım.

Özetle Erdoğan’ın ‘kertenkele stratejisi’ uyguladığını, kendini riskte gördüğü anda ‘kuyruğu bırakıp’ yoluna devam ettiğini anlatmış ve hem 15 Temmuz’a dair soruların artması hem de Erdoğan’ı gelecekte sıkıntıya sokacak uluslararası gelişmelerin ufukta belirmesi nedeniyle Erdoğan’ın Fidan’ı feda edebileceğini, buna karşın Fidan’ın da ‘maraton koşucusu’ olduğunu, Cemaatçi bürokratlar kadar tecrübesiz olmadığını, Erdoğan’ın legal, illegal emirleri ve perde gerisi icraatları hakkında bilgi sahibi olduğunu, siyasi hedeflerini muhafaza ettiğini ve ikilinin bir gün mutlaka çatışacağını yazmıştım.

Aradan geçen sürede Yüksek Askerî Şura (YAŞ) toplantıları yapıldı.

Bu toplantı birçok yönüyle kritik öneme sahipti ve sonuçları itibariyle de beklentileri boşa çıkarmadı.

TSK’da hayati değişiklikler yapıldı.

Perde gerisinde çetin pazarlıklar, ‘al-ver’ hamleleri görüldü ve Türk Ordusu’nun yeni komuta kademesi belirlendi.

‘Yeni tablo’nun özeti şu: Erdoğan ile Ergenekon şimdilik uzlaştı. Fakat alınan kararlar, terfi eden isimler ve atama kararları gösteriyor ki bu birliktelik büyük çatışmalara gebe.

Yani Erdoğan’ın tarafı olacağı bir başka çatışma Erdoğan ile Ergenekoncular arasında yaşanacak.

Şimdilik belli olmayan ise çatışmanın zamanı.

TSK NASIL PAYLAŞILDI?

Neden böyle bir teze sahip olduğuma dair argümanlarımı sıralamadan önce YAŞ’ın ‘yeni hali’ne ve Erdoğan’ın ‘büyük oyununa’ dair kısa bir özet yapayım.

Çünkü 15 Temmuz’un hemen ertesinde uygulanan

ve çok önceden hazırlanılmış olduğu belli olan köklü değişiklikler gösteriyor ki Erdoğan’ın hedefi yargı, medya, bürokrasi ve polisten sonra ‘tam biat etmiş bir TSK’ya sahip olmak.

Hatırlanacağı gibi 15 Temmuz sonrası 3 aylığına ilan edilen ve sürekli uzatılarak 1. yılını dolduran OHAL rejiminde hükümet çok sayıda KHK çıkardı.

Bu KHK’larla TSK’nın yapısı kalıcı olarak değiştirildi.

Önceden Genelkurmay Başkanı’na bağlı olan Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanlıkları doğrudan Millî Savunma Bakanlığı’na bağlandı.

Genelkurmay Başkanlığı ‘sembolik’ hale getirildi.

Jandarma ise doğrudan İçişleri Bakanlığı’nın emrine verildi. YAŞ’ta da büyük değişiklikler yapıldı. Eskiden askeri bir kurul olan YAŞ artık ‘içinde askerlerin de olduğu sivil bir yapı’ya dönüştürüldü.

Normal şartlarda TSK’daki terfileri belirleyen, yani özü itibariyle ‘teknik’ bir kurul olan YAŞ tamamen siyasetin emrine girmiş oldu.

Uzmanların yorumlarına göre son iki YAŞ ile TSK’nın iç yapısına siyaset hâkim oldu, terfilerde ve emeklilik kararlarında liyakatten ziyade siyasi iradeye biat kriter alındı. İktidarın dümen suyuna girmeyecek olanlar ya KHK ile tasfiye edildiler ya da baskıyla istifa ettirildiler.

2017 Şura’sı ise TSK’nın Erdoğan ve Ergenekoncular/Perinçekçiler arasında pay edilmesine sahne oldu.

Öncelikle TSK’nın teamüllerini bilinçli olarak yıktılar.

General, amiral kadrosundaki açıklara rağmen 28 general ve amiral ile 107 albay ‘kadrosuzluk’ sebebiyle emekliye sevk edildi.

6 general ve amiralin yanında 61 albay terfi etti.

Askeri uzmanlara göre terfi ve emekli sayıları ihtiya-

ca rağmen kısıtlı tutuldu çünkü Erdoğan-Perinçek ittifakından olmayanların şimdiden bertaraf edilmesi gerekiyordu.

AKP ‘GETİRDİKLERİNİ’ DE GÖNDERDİ

15 Temmuz sonrası orduda kalmayı başarabilen az sayıdaki ‘Batı yanlısı’ asker de bu yıl tasfiye edilmiş oldu.

Bir diğer ilginç detay ise AKP’nin 15 Temmuz sonrası göreve getirdiği ‘çok güvenilir’ bulunduğu bazı komutanların da emekliye sevk edilmesi idi. Darbecilerle çatışan, darbeyi engellemek için gayret gösteren ve terfi bekleyen bazı generaller emeklilik fırsatından kurtulamadı.

Sürpriz bir gelişme ise Deniz Kuvvetleri Komutanlığı’na Korgeneral Adnan Özbal’ın atanmasıydı. Donanma Komutanı Veysel Kösele 15 Temmuz’daki ‘üstün gayretleri’ne ve teamüle rağmen bu göreve getirilmedi.

Ergenekon, Balyoz ve Askeri Casusluk Davası sanıklarının terfi etmesi, kritik görevlere atanması dikkat çekiciydi.

Öyle ki kamuoyunda ‘sıkı Perinçekçi’ olmasıyla bilinen bazı emekli generaller sosyal medya paylaşımlarında “terfileri ben yapsam bunları yapardım” dediler. Zaten M. Zeki Üçok gibi isimlerin YAŞ memnuniyetleri dikkate değerdi.

İsimlere ve rütbelere boğmadan özetleyecek olursak, Erdoğan son yıllarda sürdürdüğü ‘kokteyl’ ittifakını bu YAŞ’ta da gözetti. Kendisine biat etmeyen, Batı ve NATO yanlısı subaylar tasfiye edilirken kalan kadrolar Perinçek-Ergenekon ekibiyle pay edildi.

Orgeneral ve korgeneral seviyelerinde Erdoğan’a biat esas alınırken tüm ve tuğgenerallerde Perinçekçilerin ‘tulum çıkardığı’ görülüyor.

Bir de ‘rüzgâra göre hareket eden fırsatçılar’ grubu var. Hepsinin ortak özelliği ise Batı ve NATO karşıtı olmaları.

HER İKİ TARAF DA KARŞI TARAFI BİTİRME HEDEFİNDE

Peki bu durum biz sivilleri neden ilgilendiriyor?

İki nedeni var: Birincisi Erdoğan ve Perinçek ittifakı kalıcı değil.

Şu anda Cemaati yok etmek, Cemaat bahanesiyle Kürt, Alevi ve liberal kesimleri sindirmek için ortak hareket ediyorlar.

Her iki taraf da ‘hedef birlikteliği’ yaşadığı için çatışmıyorlar.

Fakat her iki taraf da biliyor ki Cemaati yok edip, tüm muhalefet sindirildikten sonra bu ittifak bitecek.

Özellikle Perinçekgillerin Erdoğan ve AKP için bes-

lediği ‘iyi niyetler’ sır değil. Bu kadronun ‘özel harp teknikleri’ndeki uzmanlığı düşünülürse ‘öküz ölüp ortaklık bozulduğunda’ çok ilginç olaylara şahit olacağımız kesin.

Erdoğan’ın oyun planının ipuçları ise bu yılki YAŞ kararlarında var.

Deniz Kuvvetlerinde teamülleri bozarak bir korgenerali kuvvet komutanı olarak ataması “Güç bende, istersem bütün teamülleri bozarım. Bana biat eden birini genelkurmay başkanı ya da kuvvet komutanı yapabilirim” mesajı verdi.

Erdoğan hükümete tam biat etmiş bir genelkurmay başkanı ve kara kuvvetleri komutanı ile orduyu kontrol altında tutacağına inanıyor.

Bu arada Perinçekçilerin HSYK sürecini unutmadıklarını da not etmekte fayda var.

Erdoğan ‘dereyi geçtikten sonra’ yargıda ittifak ettiği kesimleri bir gecede tasfiye etmişti. Benzeri bir şeyi önümüzdeki YAŞ’larda da yapmak isteyecektir.

Ergenekoncuların bu ‘riski’ göremediklerini düşünmek saflık olur.

Sözün özü, Ergenekon ile Erdoğan’ın ittifakı bir gün son bulacak ve bir taraf diğer tarafı bertaraf etmeye çalışacak.

Bakarsınız Erdoğan’ın Cemaat müntesiplerine giydirmek istediği Guantanamo tulumlarını Ergenekon’cular Erdoğan’a giydirebilir.

İkinci gerekçe ise şöyle:

Geçtiğimiz günlerde Reuters’e konuşan bir hükümet yetkilisi ‘yeni komuta kademesinin terörle mücadelede aktif adımlar atacağını’ söyledi. Özellikle generalliğe terfi eden isimlere baktığımızda Kürt meselesinde hayli ‘şahin’ fikirlere sahip isimleri görmek mümkün.

Son düzenlemelerle birlikte Kürt meselesinde katı ve acımasız tutum yanlısı çok sayıda generalimiz oldu.

Bir yandan da Kuzey Suriye ve Kuzey Irak’ta yaşanan gelişmeler var.

Bilindiği üzere Erdoğan’ın ‘karşıya 3 adam gönderip bu tarafa 5 füze attırmak suretiyle TSK’yı Suriye’ye sokma’ niyeti vardı. Artık Erdoğan’ın Suriye’ye girme hedefleri karşısında ‘isteksiz’ bir TSK yok.

Dolayısıyla yeni maceralara atılmak eskiye oranla daha kolay.

Erdoğan’ın 2019’a giderken ‘gerilim stratejisini’ körükleyeceği, milliyetçi-muhafazakâr oyları arkasında toplamak isteyeceği gerçeği de göz önüne alındığında yaşanacakları tahmin etmek için müneccim olmaya gerek yok.

Benim de oyum hoşafa!

BARBAROS J. KARTAL

BarbarosKartal@Tr724.com

ÖNCEKİ GÜNDEN beri gündenmin başlarına yerleşen organik hoşaf haberinin bir yalanın sosyal medyada hızla nasıl yayıldığıнын ve herkesin inanıp ne kadar absürt yorumlar yapabildiğinin bir deneyi oldu. Artık sosyal medya literatürüne ‘organik hoşaf’ girmiş oldu. Kolay kolay da değiştirmek mümkün olmayacak.

Neydi haber? TRT’nin fikir ve icatların sergilendiği jüri bir yarışmasında ki bu yarışma bilim yarışması olarak sunuldu, organik hoşaf yapan yarışmacı finale kalmış. Bazı haberlere göre de yarışmayı kazanmış. Zannedersiniz ki yarışmacı kızcağız evden hoşaf yapıp getirmiş de bilimsel icat olarak sunmuş ve jüri de buna atlamış.

Hadisenin öyle olmadığı biraz araştırılınca kolaylıkla ortaya çıkıyor. Ne yarışmacının fikri organik hoşaf ne de yarışmayı kazanmış.

Neyin nasıl olduğundan ziyade niye olduğunu düşününce aslında meselenin vahim olduğunu düşünüyorum. Bu dezenformasyonun arkasındaki zihniyet yalan haberden çok daha tehlikeli zira. Getirildiğimiz kutuplaşmanın bizi nasıl hoşafa döndürdüğünü anlatıyor.

Farz edelim yarışmacı başörtülü değil de bizim yobaz laiklerin hoşuna gidecek tarzda giyinmiş-

Farz edelim yarışmacı başörtülü değil de bizim yobaz laiklerin hoşuna gidecek tarzda giyinmişti. Hadi o klasik lafı da edeyim, mini etekliydi. Ve farz edelim ki bu yarışma TRT’de değildi. Aynı tepkileri alır mıydı? Kesinlikle almazdı. Birkaç gündür dolaşan müstehzi lafları duyar mıydık? Hayır.

ti. Hadi o klasik lafı da edeyim, mini etekliydi. Ve farz edelim ki bu yarışma TRT’de değildi. Yarışmacı Kübra’nın projesinin adı “Bütün veya dilimler hâlindeki meyvenin şekerli suyla kaynatılmasıyla elde edilen likit gıdanın pastörize ve konsantre edilmeden, katkı maddesiz uzun raf süresi ile ticari sunumu” gibi afili bir şey olsaydı, ki proje bu zaten. Tanımdaki tabir hoşafın TDK’nın sitesindeki karşılığıdır. Aynı tepkileri alır mıydı? Kesinlikle almazdı. Birkaç gündür dolaşan müstehzi lafları duyar mıydık? Hayır.

Vatan Şaşmaz’a katılıyorum hoşaf adı mavraya açık, kulağa da komik geliyor. Katıldığım bir noktada daha var. Medeni cesaret göstererek bu yarışmaya katılmış gıda mühendisi bir kadına yapılan saygısızlık var. Velez ki proje anlamsız ya da saçma olsun, projesini sunan bir insana yapılan muameleden sonra rezil olmamak için kimse bu işlere girmez. Kaldı ki ilgili kısmı internette seyrederken jüriden de bir gariplik sezinlemedim. Bu tür yarışmalarda amaç hikâyenin bir parçası olmaktır. Ve her fikir saygıyı hak eder. Mesele icatsa teşvik zaten böyle olur. 99 tane saçma fikir geliştirirsin 100.’de bir şey başarırın.

NİYE DALGA GEÇTİLER BU KADAR?

Peki, gelelim esas meseleye. Bu dalga geçmenin arka planında ne var? Tabii ki TÜBİTAK’a hayvanat

bahçesi müdürünü atayan, binlerce bilim adamını üniversiteden atan, bununla yetinmeyip hapse tıkan, eğitim sistemini kendi dar ve çağdışı vizyonuna göre şekillendirmek isteyen, her köşe başına imam hatip açarak dine hizmet ettiğini sanan AKP'ye duyulan tepkinin haklı ve olur olmaz her yerde kendini göstermesi var. Bilim olimpiyatı diye yapılan müsamerelerin sonunda geline durum budur. Çapsız, kaba, taşra kaçkını adamların liyakatsiz her yeri doldurmasına tepkidir esas olan.

Yalnız şunu da söylemek lazım saygısız ve edepsiz tepki verenlerin dertlerinin bilim olduğunu falan da düşünmüyorum. NASA'da çalışan ve Mars'a yolculuk projesinde görevli bilim insanı Serkan Gölge cebinde dolar çıktı diye aylardır hapiste. Dünyada bunun haber olmadığı yayın organı görmedim. Ben hoşaf haberi ile dalga geçen gazeteci takımının bir kere bile bunu gündeme getirdiğini, bir kere haber yaptığını hatırlamıyorum.

Tepkinin diğer bir sebebi de yarışmacının başörtülü olması. İster kabul edelim ister etmeyelim başörtülüler AKP'nin faşist ve dikta uygulamalarının birer günah keçisidir. Bizim laik yobazlar AKP nefretlerini -ki AKP'den nefret etmek son derece olması gereken insani haslettir- olur olmaz başörtülüler üzerinden yansıtmaktadır. Başörtülü olmak AKP'li olmak ile eşdeğerdir onlar için. O 'kız' TRT'de o yarışmaya katılmıştır ki eskiden asla böyle bir tablo olmazdı, bu cesareti(!) AKP'den al-

Saygısız ve edepsiz tepki verenlerin dertlerinin bilim olduğunu falan da düşünmüyorum. NASA'da çalışan ve Mars'a yolculuk projesinde görevli bilim insanı Serkan Gölge cebinde dolar çıktı diye aylardır hapiste. Dünyada bunun haber olmadığı yayın organı görmedim.

maktadır. Yoksa yarışmacının gıda mühendisi olmasının zerre bir değeri yoktur. Zaten yarışmaya da kesin bir torpille çıkmıştır.

Dini semboller giderek bir yozlaşmanın simgesi haline geliyor. Sela duyunca artık geriliyorsunuz, imam-müezzin toplumda en az güvenilecek tipler haline geldi, Selamun aleyküm, aleyküm selam diye diye ülkeyi nasıl soydukları arşivlerde, Cuma hutbeleri Emevi hutbelerinden beter, sakallı, cübbeli, nobran ve kaba adamların sayısı gittikçe artıyor, din adına televizyonlarda tartışılanların insanı dinden çıkarmaması mümkün değil, hoca diye itibar edilen

fetvacılar sigaradan fantezi peşinde, masum insanların mallarına çöküp "Bu ganimettir, helaldir" diyen hoca artıkları ellerinde mikrofon onur konuğu, valiyi makamına tekbirlerle uğurluyorlar, bir futbol maçında insanlar rakip taraftara tekbirle küfür ediyor. Bir de 10 yılda 10 kişiyi namaza başlatamamış ama on binlerce insanı dinden çıkarmış Diyanet'imiz var... Daha neler sayılabilir.

AKP bir gün defolup gidecek ama arkasında bıraktığı enkaz raporunda en büyük zararı dinin kendisine vermiş olacak. Din ile siyaset birbirine girince siyasetin bütün yanlışlarının faturası maalesef dine yazılıyor. Siyasetçi bugün var yarın yok. Ama din bugün de yarın da var olacak. AKP'nin dine verdiği zararın tamiri da çok uzun süreler alacak. Yani ileride yapılacak çok iş var; yorgun düşmek ve pes etmek yok.

KEMAL AY

KemalAy@Tr724.com

GAME OF THRONES: BİR ANKARA ENTRİKASI

Siyasetçilerin iki türlü gündemi olur: 1) Yeniden seçilebilmek ve Meclis'teki koltuğu asla bırakmamak. 2) Uzun vadede olabilecek en yüksek noktaya gelmek. Türkiye'de siyasetin alt katmanı gibi algılanan bürokrasi ve gazetecilikte de benzer eğilimleri görebilirsiniz.

Bugün AKP çevresinde görebileceğiniz siyasetçi, bürokrat ve gazetecilerin de temel motivasyonu bundan ibaret. Bulundukları mevkileri hiç kaybetmemek (usta yazar, deneyimli bürokrat, saygın siyasetçi) ve bu arada olabildiğince yukarılara çıkmak.

Bu iki hedef görünürde örtüşür görünse de bazen birbiriyle çelişir. Mesela sürekli vekil seçilebilmek, uzun vadede sizi bakanlıklardan birine taşımayabilir. Vasat bir vekil olarak hayatınızı sonlandırabilirsiniz. Yahut yukarılara çıkıyor olduğunuz gerçeği, aynı zamanda bu başarının sürekli olacağı anlamını taşımaz. Bu sebeple iki hedef için de mütemadiyen çalışmanız gerekir.

Burada işte tercihler bahis mevzu. Makamda kalıcılık için genel havayı iyi koklamanız ve ona göre manevralar yapmanız lazım. Hâkim görüşe asla muhalefet etmemek şiarınız olmalı. Fakat yükselmek için bu yetmez. Kıvrak bir zekâyla hareket etme-

li ve 'mücadeleci' görünmelisiniz. Yazdıklarınız ses getirmeli, eylemlerinizi muhalif basının manşetlerine taşmalı.

Ama her şeyden önemlisi ufukta belirebilecek çatışmaları önceden sezmeli ve ona göre pozisyon belirlemelisiniz. Yani yarın bir gün 'Tarafını seç!' dediklerinde, 'Efendim beni ne zaman sizden azade gördünüz ki?' diyecek kadar kendinden emin görünmelisiniz. İşte burada da kime 'efendim' diyeceğiniz önem kazanıyor. Zira sizin efendiniz her daim girdiği savaşları kazanacak diye bir kaide de yok.

Bu sebeple birine sadık olurken, başkalarına da kapıyı açık bırakacak kadar kurnaz olmalısınız. Gün gelip devran dönerse, 'Ben zaten bu adamın böyle haltlar karıştırdığını anlamıştım' dediğinizde size el uzatacak, başınızı okşayacak ve 'Gel bakalım, sen benim işime yararsın' diyecek yeni efendiler çıkabilir.

Bunun için de ayırt edici bir kabiliyetiniz olmalı. Mesela bürokrasideyseniz 'adamlarınız' bulunmalı, teşkilatçılık önemlidir. Gazeteciyseniz devran ne yöne dönerse dönsün hemen sıvışıp başka gemiye geçebilecek şekilde insan ilişkileri biriktirmelisiniz. Siyasetçiyseniz, ya seçildiğiniz bölgede kuvvetli bir figüre dönüşmeyi tercih edersiniz yahut Ankara'da

‘kullanışlı’ bir konumu ihraz edersiniz.

POST-ERDOĞAN DÖNEMİNİN HAZIRLIKLARI

Bu pek kıymetli ‘teorik’ bilgileri neden aktardım? Şunun için. Malum ‘Erdoğan dönemi’ olarak adlandırılan bir devirde yaşıyoruz ve bunun illa ki bir ‘Erdoğan sonrası dönemi’ de olacak. Yarın mı olur, üç ay sonra mı olur, on sene sonra mı olur, bilinmez. Ama illa ki Erdoğan’dan sonrası diye bir şey olacak. Dolayısıyla yukarıda bahsettiğim ‘siyasetçi’ tabiatlı insanlar, Erdoğan sonrası için de çeşitli hesaplar içindeler. Üstelik Erdoğan da bunun farkında çünkü kendinden biliyor.

Evvela bu hesaplar arasında partiyi ele geçirmek ve Erdoğan’ı Saray’da yalnızlaştırmak vardı. Ahmet Davutoğlu’na kesilen fatura, bununla ilgiliydi. Başkanlık sisteminin partide çok da ‘heyecan’ uyandırmaması da post-Erdoğan dönemine hazırlık yapanların varlığını ortaya çıkarıyordu. Davutoğlu’na yakın gazetecilerin 16 Nisan referandumunda ‘Hayır’ oyu verdiklerini düşünüyorum mesela.

Ancak bu ‘Reisçi’, ‘Hocacı’ kavgasının gizli aktörü MİT Müsteşarı Hakan Fidan. Son dönemde ‘Hocacı’ diye bilinen gazeteci, bürokrat ya da siyasetçilerin çoğunluğu aslında Fidan’ın ‘sohbet halkasında’. Sohbet halkası şu demek: Fidan tarafından besleniyorlar ve gündem içindeki duruşları da bu sohbetler neticesinde ortaya çıkıyor. Yorumları yine kendilerine aittir belki ama ‘bilgi’ olarak edindikleri şeyler Fidan’ın filtresinden geçiyor. Malum Türk medyasında ya da siyasetinde ‘karşı argüman’ geleneği pek yoktur, Fidan demişse bir bildiği vardır.

Fidan’la Davutoğlu’nu ve bu ikiliyle Abdullah Gül’ü bir araya getiren şey fikirsel yakınlıktan çok ‘şartlar’ diyebiliriz. AKP çevresi içinde Erdoğan’a yönelik eleştirilerde öne çıkan isimler bunlar. Kendileri eleştirdiği için değil sadece ‘alternatif’ ihtiyacını karşılama ihtimalleri bulunduğu için. Oysa Erdoğan, hayatiyetinin en önemli cüzü olarak ‘alternatifsizliği’ benimsemiş bir siyasetçi. Haliyle bu alternatifleri ‘tüketme’ yönünde uzun vadeli planları var.

ERDOĞAN’IN YOLU

Bunlardan biri Saray çevresinde alternatif bir ‘yönetici elit’ peydahlamak (alternatif SADAT ordusunu da buna dâhil edebilirsiniz). Damat Berat Albayrak’ın kişisel ilişkileri üzerinden kurulan Pelikan yapılanması bunun bir örneği. Türkiye’nin iç ve dış politikasının PR’ından, geleceğin siyasetçilerini ‘yetiştirme’ projelerine kadar hemen her şey bu ekibe ihale edilmiş vaziyette. 16 Nisan referandumunda oyladığınız Anayasa değişikliğini hazırlayan ekipte bile bunları görmek mümkün.

Bu ekibin zayıf karnı, ‘İslamcı’ kökenli olmamaları. Tabanda haliyle çok karşılıkları yok ve bunu şimdilik Erdoğan makyajıyla örtüyorlar. Ancak bu ‘zayıflık’ Erdoğan’ın yerel ve uluslararası iş dünyasıyla ilişkilerde işine yarıyor. İdeolojik saplantıları olan ve bu saatten sonra da pek değişecek gibi görünmeyen orta yaş üstü İslamcılar, Erdoğan’ın en nefret ettiği topluluk. Onların yerini ‘pragmatik ve kariyerist’ gençlere bırakmak için çeşitli çalışmalar yapıyor.

Eğer Erdoğan 2019’a kadar kafasındaki şeyleri gerçekleştirir, alternatiflerini ciddi anlamda zayıflatır ve girdiği tehlikeli ittifaklardan alnının akıyla çıkarsa, AKP’nin 2019’daki seçimler için hazırlayacağı listenin bir hayli ‘genç’ olacağını düşünüyorum. Zira ‘denge gözetme’ zorunluluğundan o da bıktı. Atatürk gibi ‘tartışmasız lider’ olmak için yol arıyor. Bunu da ona salt ideolojik değil ‘oyunu kurallarına göre oynayarak’ PR yapmaya çalışan Pelikan ekibi sağlıyor.

Tabi herkesin aklında ‘Bu yol nereye gider?’ sorusu var. Erdoğanizmin, Kemalizme özendiği bir sır değil artık. Hikâyeyi tersten yazma çabası aşikâr. Son günlerde dillendirilen ‘yeni devlet’ meselesi de bununla ilintili.

HALİFELİĞİN YOLU

Mustafa Kemal Paşa, Kurtuluş Savaşı’nın mimarı olarak kendisinde böyle bir devlet kurma ve o devleti idare etme hakkını görmüştü. Devrin şartları içinde bunun makul olduğunu düşünebilirsiniz. 1920’ler bu ‘yeni devletin’ sancıları ile geçmiş, 1930’larda ise tahkim tamamlanmış ve Atatürk tartışılmaz bir lider olarak yoluna devam etmişti.

Erdoğan’ın da kafasında muhtemelen bu var: Devleti kendini merkeze alarak inşa etmek. Bahanesi? 15 Temmuz. Bir yamalı bohça gibi görünse de 15 Temmuz bahane edilerek bir yığın KHK çıkarıldı ve adeta ‘temizlik’ yapıldı. Devamı da geleceğe benzer çünkü kimsenin 15 Temmuz’un ‘aziz hatırasına’ karşı çıkacak gücü yok. Muhalefet bile 15 Temmuz’u, sırf Cemaat’i yok etmeye fırsat olduğu için ‘yok’ saymıyor. Bu da tabi Erdoğan’ın işine geliyor.

1920’lerin konjonktürü ile 2010’ların konjonktürü arasında benzeşen yönler olsa da asıl durum çok farklı elbette. İslamcıların ‘Halife’ kurgusu ile Pelikan ekibinin ‘Kurucu Başkan’ hikâyesi arasındaki farkların oluşturduğu gerilim de çabası. Erdoğan’ın ‘pragmatik ben’i ikincisini mümkün görüyor ancak ‘otantik ben’i maalesef Halifelik sevdasında. Bu yüzden de ne yardan ne de serden vazgeçebiliyor.

DR. SERDAR EFEÖĞLÜ

@drefoeglu

Ehl-i Sünnet alimleri, Hasan Sabbah'ın esas aldığı Batıniliğin temelinde Mecusilik, Sabiilik ve Yahudilik gibi eski dinlerin olduğu, bunların karışımıyla İslam dışı bir inancın ortaya çıktığı düşüncesindedirler.

Gerçek Haşhaşilik ve Siyaset

Türk siyaseti 2000'li yıllardan itibaren Erdoğan'la birlikte yeni bir siyaset tarzı ile karşılaştı. Erdoğan, muhaliflerini çeşitli etiketlerle yaftalıyor ve bu sözleri her ortamda tekrarlıyordu. Bu ifadeler, muhaliflerin bir özelliğiymiş gibi yandaş basında pervasızca kullanılarak insanların şuuraltına işleniyordu.

Siyasi hayatımız, çok partili dönemle birlikte liderlerin karşılıklı atışmalarına şahit olmuştu. 1950'lerde Menderes-İnönü, Menderes-Bölükbaşı; 1970'lerde Demirel-Ecevit birbirleri hakkında çok ağır sözler söylemişlerdi. 1980'lerde Demirel, eski müsteşarı Özal'ı bir türlü kabullenemediğinden çok ağır ifadeler kullanmıştı. Hatta Cumhurbaşkanı Özal'ın “**adını ağzına almamak için**” Çankaya Köşkü'nün rakımından dolayı “**864 rakımlı tepede oturan Zat**” ifadesini tercih etmişti.

Erdoğan bu tür söylemlerin çok ötesine geçerek muhalifleri için “**CIA ajanı, vatan haini, terör işbirlikçisi, terörist**” gibi ifadeleri çok rahat kullandı. Bu söylemlerin kendi kitlesinde karşılık bulduğunu görünce daha ağır yaftalamalarla söylemlerine devam etti.

17 ARALIK VE YENİ SÖYLEMLER

Erdoğan, 17/25 Aralık operasyonları ile AKP'nin yolsuzluk ve rüşvete battığı ortaya çıkınca Gezi Olaylarındaki nefret söylemini yeniden canlandırdı. Operasyonların arkasında olduğunu iddia ettiği Cemaat için o zamana kadar görülmemiş ifadeleri kullandı ve bugüne kadar devam ettirdi.

Kamuoyu bu söylemler karşısında kısa bir şok yaşadı. Dindarlara yönelik bu tür ithamlar şimdiye kadar “**laikçiler**” tarafından yapılıyordu.

İlk defa “*muhafazakâr*” bir lider, dindar bir camia hakkında ağza alınmayacak sözler söylüyor ve Diyanet, ilahiyat camiası ve dindar kitle tepki göstermek yerine elleri patlarcasına alkışlayarak gücün, makamın ve menfaatin yanında yer alıyordu.

Erdoğan’ın kullandığı ifadelerde “*sahte peygamber, sahte veli, virüs, sülük*” gibi sözler önemli bir yer tutuyor ve özellikle “*Haşhaşiler*” ifadesi ile Türkçe Olimpiyatlarında övgüler sıraladığı, “*Gökten ne yağar da yer kabul etmez*” diyerek yere göğe sığdıramadığı bir camiayı bambaşka bir zihniyetle özdeşleştiriyordu.

İlginç olan Said Nursi ve Risale-i Nur hakkında 1950’lerde hazırlanan “*ehl-i vukuf*” raporlarında da “*Haşhaşi*” ifadesinin kullanılmış olmasıydı. Bediüzzaman, Afyon savcısının “*Hasan Sabbah, Ehl-i Sünnete karşı giriştiği siyasi faaliyetiyle nasıl sarsıntıya yol açmışsa Bediüzzaman da benzer bir siyasi sarsıntı meydana getirmek istemektedir*” iddiasını mahkemede cevaplamış, cevaplar Şualar’da yer almıştı.

Kitap okumaya vakti olmadığından özetlerle yetinen Erdoğan’ın “*işgüzar*” danışmanları, yıllar öncesinin raporlarını tozlu raflardan indirerek Erdoğan’ın önüne koymuşlardı. Geçtiğimiz hafta açıklanan Diyanet Raporu’nun da aynı yaklaşımlarla hazırlanması ve Bediüzzaman hakkındaki söylemlere Fethullah Gülen hakkında da yer verilmesi dikkat çekiyor.

Altmış yıl önce Bediüzzaman’la ilgili benzer suçlamaları yapan Çetin Özek, Neşet Çağatay ve Neda Ermaner isimlerini gizlemezken, bugünkü raporu hazırlayanların “*Din İşleri Yüksek Kurulu*” ismi arkasına sığınarak adlarını bile yazmamaları ilginçtir. Ayrıca Haşhaşiliğin, Ehl-i Sünnet’in en büyük düşmanı olması ayrı bir tezat oluştursa da hedefe ulaşmada her şeyi mubah gören AKP için bu çelişki bir şey ifade etmiyor.

HASAN SABBAAH VE HAŞHAŞİLİK

“*Haşhaşilik*” aslında Haçlı Seferleri sırasında

Nizari İsmaililer hakkında kulaktan dolma bilgilerle oluşturulan bir imajdır. Hasan Sabbah’ın fedailerini afyonla uyuşturarak harekete geçirdiği tezi Avrupa’da yayılmış ve özellikle Marco Polo’nun kaleme aldığı seyahatname bunda önemli bir rol oynamıştır. Marco Polo hiç görmediği Alamut Kalesi hakkında abartılı efsaneleri Avrupa’ya taşımış ve içinde süt, şarap, bal ve su akan kanalların bulunduğu “*Cennet Bahçesi*” tasvirlerini öne çıkarmıştır.

Haşhaşiliğin, Oryantalistler ve özellikle Ortadoğu üzerine çalışmaları ile bilinen Bernard Lewis tarafından “*İslami terörizm*” kavramına tarihsel alt yapı oluşturmada kullanıldığı anlaşılmaktadır. Lewis böylece, Müslümanlığı terörizmle eşdeğer göstermek için önemli bir malzeme sunmuştur.

Nizari İsmaililerin en önemli figürü olan Hasan Sabbah, Şia mezhebinin önemli merkezlerinden olan Kum şehrinde İmamîye Şia’sının önde gelenlerinden bir babanın çocuğu olarak dünyaya geldi. Hasan Sabbah’ın Selçuklu veziri Nizamülmülk, alim ve rubai şairi Ömer Hayyam’la birlikte eğitim aldığı birçok eserde belirtilmiş, hatta romanlara bile konu olmuştur. Ancak bunun da bir efsaneden ibaret olduğu anlaşılmaktadır.

Din alimi olmak isteyen Sabbah, İsmailiye mezhebine girdi. Eğitim ve propaganda dönemi sonrasında Kazvin’e giderek 1090 yılında Alamut Kalesi’nde Nizari İsmaili Devleti’ni kurdu. Kaleyı tahkim ederek ve yiyeceklerin uzun süre saklanabileceği depolar yaparak kuşatmalara karşı uzun süre savunulabilecek hale getirdi. Özellikle Alamut’tan idare ettiği operasyonlarla adını duyurdu.

Hasan Sabbah kendi müritlerine eğitimi yasaklayarak onları cahil bırakmış ve Allah’ın “*masum imam*” rehberliğinde anlaşılabileceğini savunmuştur. Etrafındaki insanlar ise onun her davranışında derin hikmetler olduğuna inanarak peşinden gitmişler. Hasan Sabbah’ın adamları kendilerini gizleyerek Selçuklu hükümdarlarının en yakınına kadar girmeyi başardılar. Bu

**Altmış yıl önce
Bediüzzaman’la ilgili benzer suçlamaları yapan Çetin Özek, Neşet Çağatay ve Neda Ermaner isimlerini gizlemezken, bugünkü raporu hazırlayanların “Din İşleri Yüksek Kurulu” ismi arkasına sığınarak adlarını bile yazmamaları ilginçtir.**

durum sultanların kimseye güvenememesine neden oldu.

Hasan Sabbah, Batıniliği çok farklı bir konuma getirdi. “**Masum İmam**” adına davette bulunan **dâilerin** yerini fedailer aldı. Reenkarnasyona inanan fedaileri vasıtasıyla, hedeflediği din ve siyaset adamlarını hançerle yapılan suikastlarla öldürttü.

Selçuklu veziri Nizamülmülk böyle bir suikasta kurban gitmiş, Sultan Melikşah’ın şüpheli ölümü de fedailere bağlanmıştı. Fedailer kırk kadar devlet adamı, komutan, vali ve kadıyı suikastla ortadan kaldırdılar. Selçuklular tam bir merkezi otorite kuramadıklarından Hasan Sabbah’la mücadelede başarı sağlayamadılar.

BATINİLİK

Ehl-i Sünnet alimleri, Hasan Sabbah’ın esas aldığı Batıniliğin temelinde Mecusilik, Sabiilik ve Yahudilik gibi eski dinlerin olduğu, bunların karışımıyla İslam dışı bir inancın ortaya çıktığı düşüncesindedirler. Delil olarak da yaptıkları yorumlarla İslam’ın temel hükümlerini bile kabul etmemelerini, Peygamberlere düşmanlık beslemelerini ve haramları helal olarak yorumlamalarını göstermişlerdir.

Batıniliğin fikir babası olarak Yahudi asıllı olduğu iddia edilen, aşırı görüşleri ile Hz. Ali’yi ilahlaştıran Abdullah bin Sebe gösterilmektedir. Batınilik, Şii kökenli İsmailiye mezhebi ile de bütünleşmiştir. Batıniler sadece Sünniler tarafından değil, Mutezile ve mutedil Şii alimleri tarafından da İslam dışı olarak yorumlanmıştır

ALAMUT’UN SONU

Hasan Sabbah’a gelince. Sabbah, 1124’de Alamut Kalesinde öldü. Ölümünden sonra takipçileri olsa da Ehl-i Sünnet uleması, Batınilerin görüşlerine karşı entelektüel bir mücadele vererek etkilerinin azalmasını sağladı. Bunda medreselerdeki çalışmalar ve İmam Gazali gibi âlimlerin yazdığı eserlerin önemli bir rolü oldu.

Hasan Sabbah’ın merkezine en büyük darbeyi 13. yüzyılda Cengiz Han önderliğinde İslam dünyasına büyük zararlar veren Moğollar vurdu. Hülagu Han komutasındaki Moğol kuvvetleri bir türlü ele geçirilemeyen Alamut Kalesini 1256 yılında işgal ederek tamamen yıktılar. Böylece “**dinsizin hakkında imansız gelir**” sözü bir kez daha doğrulanmış oldu.

SİYASETİN SINIR TANIMAYAN DİLİ

Türkiye siyasetinin Erdoğan’la birlikte tanıştığı siyaset dilinin etik hiçbir sınırı olmadığı açık bir şekilde ortada. “**Haşhaşi**” gibi ifadelerin doğruluğuna veya evrensel değerler, din veya hukuk yönünden uygun olup olmadığına bakılmadı. Bu da halkın değerlerine aykırı olan veya muhalif kişi ve gruplarda olmayan özelliklerin rahat bir şekilde kullanılmasına neden oldu.

Gazeteler attıkları manşetlerle, televizyonlar yaptıkları programlarla halkı hipnotize ederek doğru olmayan bu ifadelerin yayılmasında önemli bir rol oynadılar. Acı olan Diyanet teşkilatının da hutbelerle buna eşlik etmesi ve toplumun ayrışmasında etkili olmasıydı.

Oryantalistlerin İslamiyeti teröre destek veren bir din gibi göstermek amacıyla öne çıkardıkları “**Haşhaşi**” kavramının, altmış yıl önce Bediüzzaman için kullanıldığı gibi bugün de Cemaat

için aynı şekilde tekrarlanması vahim bir durumdur. Bu tür etiketlemelerle “**tuhaf**” 15 Temmuz darbe teşebbüsü ile hiçbir ilgisi olmayan yeni doğum yapmış kadınlar, kermes düzenleyen veya burs veren kişiler “**darbeci ve terörist**” gibi gösterilerek kamuoyu yanlış yönlendirilmekte, darbenin faturası masum insanlara ödetilmektedir.

Kaynaklar: A. Atıcı, *Büyük Selçuklu İmparatorluğu’nda Batını Hareketi*, AÜ SBE Yüksek lisans tezi, Ankara 2005; H. Demir, “*Haşhaşiler, Mit ve Gerçek*”, 2023, S. 254, Şubat 2014.

Oryantalistlerin İslamiyeti teröre destek veren bir din gibi göstermek amacıyla öne çıkardıkları “Haşhaşi” kavramının, altmış yıl önce Bediüzzaman için kullanıldığı gibi bugün de Cemaat için aynı şekilde tekrarlanması vahim bir durumdur.

İSKENDER DERVİŞ

XyyyXyyy@Tr724.com

KÜÇÜK CİHATTAN BÜYÜK CİHADA GEÇEMEYENLERİN HİKÂYESİ

Malumunuz son günlerde okul müfredatına ‘cihat’ konusunun dâhil edileceği tartışılıyor. Seküler-dindar çatışmasına odaklanan isimler, ‘evrim çıktı, cihat girdi’ diyerek tahterevallili refleksleri gösteriyorlar ancak başlı başına bu ‘cihat’ meselesi ibretlik.

NEDİR BÜYÜK CİHAT?

Tebük Seferi, Müslümanların o güne kadar toparladığı en büyük ordulardan biriyle çıktığı bir seferdi. 30 bine yakın sahabinin katıldığı ifade ediliyor. Devrin ‘süper gücü’ olarak adlandırılabilir Bizans’a karşıydı. Daha önceki Bizans-Arap savaşlarında Bizans’ın ezici üstünlüğü görülmesine rağmen, 30 bin Müslümanın geldiğini duyan Bizans ordusu savaşmaktansa geri çekilmeyi yeğlemişti. Sonuçları itibarıyla önemli bir seferdi.

İşte bu seferden dönüşte Peygamber Efendimiz’in (sav) ‘Küçük cihattan büyük cihada dönüyoruz’ dediği rivayet edilir. Büyük cihadın ne olduğu sorusuna da ‘insanın nefsiyle mücadelesi’ şeklinde yanıt vermiştir. (Bu rivayet zayıftır, nitekim pek çok hadis bilgini itibar etmemiş. Hatta içlerinden kafirlere karşı cihadın çok büyük bir mesele olduğuna değinen

olmuş. Ancak daha ‘sahih’ hadis kitaplarından Tirmizi’de geçen ‘Hakiki mücahit nefesine karşı cihat açan kimsedir’ gibi çok sayıda başka hadis de, yukarıdaki meseleyi destekler niteliktedir. Ayrıca Kur’an’da da savaşın ancak şartlar gerektirdiğinde yapılan bir fiil olduğu vurgulandığı için, aslolanın ‘savaş’ değil ‘nefisle mücadele’ olduğu yorumu yapmak mümkün.)

Tebük’ten sonra bu sözün sarf edilmesi önemli. Zira insana dünyadaki asıl varlık amacını hatırlatıyor. Bir Müslüman açısından dünya hayatını nasıl geçirmesi gerektiği bellidir: Sahih bir imanla ölmeyi başarmak. İnsan için öncelikli olarak farz olan budur. İrşat ve tebliğ gibi ulvî vazifeler bile ‘farz-ı kifâye’ olarak adlandırılmış. Umum Müslümanlar arasında yalnızca bir cemaatin, bir topluluğun bu işi yapması, ‘yeterli’ görülmüş. (Elbette bu demek değildir ki bu vazife önemsiz.)

BÜTÜN BİR ÖMRÜ HARCASAN DEĞER

Gelgelelim ‘sahih iman’ ciddi bir mesele. Bediüzzaman buna ‘tahkikî iman’ diyor. Yani her yönden tahkim edilmiş, hakikat seviyesine ulaşmış, taklit olanı aşmış bir iman. Bu bakımdan Müslüman doğmak yetmiyor, Müslüman

Müslüman doğmak yetmiyor, Müslüman olmak için çabalamak gerekiyor. Hatta sadece ‘inandım’ demek de insanı o ufuktaki imana götürmüyor. Müslüman bir ailede büyümenin getirdiği ‘alışkanlıklar’, Müslümanlık için yeter şart değil.

olmak için çabalamak gerekiyor. Hatta sadece ‘inandım’ demek de insanı o ufuktaki imana götürmüyor. Müslüman bir ailede büyümenin getirdiği ‘alışkanlıklar’, Müslümanlık için yeter şart değil. Nitekim Müslümanlardan önce uzun süre ‘seçilmiş topluluk’ olarak yeryüzünde bulunan Yahudilere yönelik Kur’anî kritikler de bu meseleye yoğunlaşmış durumda: Yahudi doğmak, yeterli değil. Yahudi doğmuş olmak cennete girmenin garantisi değil.

İman, sadece kişisel bir hedef olarak dâhi ömür boyu rikkat gerektiren, bir bilim insanı gibi ömrünü o işe adanmakla bile üstesinden kolay kolay gelinemeyecek derinlikleri olan bir mesele. Konjonktürel dünyevî meseleleri çözmeye muktedir olabilirsiniz belki ama günümüz şartlarında bir insanın ömrünün sonuna kadar Allah’a tastamam iman etmesini sağlamak, süreklilik gerektirdiği, bütün konjonktürleri aşması gerektiği için zorlardan zor.

DİNİN KAYNAKLARINI KIRLETMEMEK

Bir kere dinin kaynağının hiçbir şarta ve zemine bağlı olmadan tertemiz, dupduru kalmasını sağlamamız gerekir. Elbette zamana uygun yorumlar yapabilirsiniz ancak imanın sürekli kendini yenileyebilir bir ‘havzada’ bulunmasına dikkat etmelidir. Belki de bu sebeple İslam dini, gözü hep ötelere bakan âlimler üzerinden yayılmış, dünyeviliğe mecbur devletlerin uhdesinde kalmamıştır. Osmanlı Devleti’nin dâhi Halifeliği yürüttüğü dönemde İslam’ın yorumu üzerine bir ‘otorite’ kuramaması ve yine âlimlerin Müslümanlar arasında daha saygın konumda bulunması bunun işaretidir.

Nitekim küçük cihatta komutanlar değişebilir. Sistem değişebilir. ‘Düşmanın silahıyla silahlanmak’ meşru görülebilir. Bazılarına göre ‘harp hiledir’ fetvası verilebilir. Çeşitli taktiklere, istihbarat oyunlarına başvurulabilir. Zira küçük cihat, ne kadar dinî motivasyona sahip olursa olsun dünyevîdir. Bazen düşmanlarınız sizi yok etmeye gelebilirler ve yok olmamak, ayakta kalmak için onlarla ‘harp’ etmek durumunda kalabilirsiniz. Burada ‘ruhsatlara’ dayanarak iş yapabilir, istisnaları kaidelere değişebilirsiniz.

BÜTÜN HAYAT BİR ‘HARP’ OLABİLİR Mİ?

Ancak Müslümanlar içerisinde bir görüş, daha ziyade bu ‘cihatçı’ ekol, bütün bir hayatın ‘harp’ şekline büründüğünü savunuyor. Haliyle az evvel zikrettiğim ne kadar ‘harp şartları’ varsa geçerli kılınıyor ve normalde meşru görülmeyen, ruhsat verilmeyen yahut takvaya sığmayan şeyler ‘gündelik hayatın bir parçası’ hâline geliyor. İstisnalar yavaşça kaideye dönüşüyor. İnanıldığı gibi yaşayamayanlar, yaşadıkları gibi inanmaya başlıyorlar. Ayetler ve hadisler çerçevelerinden çıkarılıp ‘işe geldiği’ gibi kullanılmaya başlanıyor.

Bu ‘cihatçı’ ekol bu şekilde Müslümanlığı bir kimliğe indirgeyip ‘sahih iman’ davasından tamamen vazgeçerek, önceliği ‘büyük cihada’ vermeyi bir siyaset olarak benimsemiş durumda. Bu yüzden AKP’li vekil, ‘cihadi bilmeyen

çocuk matematiği ne yapacak’ diyebiliyor rahatlıkla. Bediüzzaman matematikten Allah’a giden bir yol olduğunu savunurken, onun karşısında yer alan cihatçılar ‘önce siyasî güç’ demeyi marifet sanıyor. Bu da Müslümanların dünyanın geri kalanından yabancılaştmasına, ‘insanlığın dertlerine ortak olmamasına’ ve çıkarıcı, güç

sevdalısı bir topluluk olarak anılmasına yol açıyor.

DÜNYA İÇİN ‘CİHAT EDEN’ DÜNYAYI ALIR AMA YA AHİRET?

Müslümanların amacı ‘sahih iman’ değil de ‘şehvetli güç’ olunca, hayatları da o yönde değişiyor. Öncelik ahiret değil dünya hâline geliyor. Dünya hayatı da onları kendi içine çektikçe çekiyor ve posasını bırakıyor. Oysa bir Müslümanın dünyaya ‘sahih iman’ dairesinden verebileceği çok şey var. Şatafatlı yaşamının, gösterişli binaların, ipekten atlastan kıyafetlerin en ‘şaşaalıları’ Avrupa kralları tarafından tecrübe edilmiş ve 20. yüzyıla girerken bunun pek de bir anlamı olmadığı anlaşılmış. Müslümanlar da bir gün ‘dünya hayatının’ bir oyun ve aldatmacadan ibaret olduğunu, eğer Kur’an’ı ‘harp sahasında’ değil de nefsiyle savaşta kullanırsa anlayacaklar diye umuyorum.

O zaman belki küçük cihattan büyük cihada geçebiliriz.

Fenerbahçe, Aykut Hoca'yla iyi oyun ve şampiyonluğu arzuluyor

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

AFP

FENERBAHÇE son yıllarda sadece şampiyonluktan uzak kalmadı teknik direktör istikrarsızlığı da yaşadı. Takımı 3 yıl yöneten Aykut Kocaman'ın 2013'te görevi bırakmasıyla sırasıyla Ersun Yanal, İsmail Kartal, Vitor Pereira ve Dick Advocaat yalnızca 1'er yıl görev yaptılar. Bu isimlerden sadece Ersun Yanal takımı şampiyon yaparken, Kartal ve Pereira döneminde lig ikinciliği geldi. Advocaat'la ise ancak ligi 3. sırada bitirebildi. 4 yıl aradan sonra takım yeniden Aykut Kocaman'a teslim edildi. Beklentiler de haliyle yüksek.

AYKUT HOCA'NIN İŞİ ÇOK

Aykut Kocaman, 2010'da görev gelirken son dakikada şampiyonluğu kaçırmamanın travmasını yaşayan bir takım devralmıştı. Bu kez ise son 3 yılda ligde aradığını bulamayan, oynadığı futbolla taraftarını çileden çıkaran bir takımın başına geçti. Geçen yıl Fenerbahçe'nin iki özelliği dikkat çekti: İlki rakiplerinin korkulu rüyası Kadıköy'ün büyüğü bozuldu, ikincisi kadrosunda

bulunan 4 gol kralına rağmen gol yollarındaki etkisizliğiydi. Aykut Kocaman'ın önünde, tribünlerle takımı barıştırmak, Kadıköy'de yenilmezliği tekrar sağlamak, gol sıkıntısına çare bulmak, takım oyunu oynamak, oyuncular arasında arkadaşlık ortamını tesis etmek gibi görevler bulunuyor.

KJAER VE SOW'UN YERİ DOLMADI

Önce Fenerbahçe'nin gönderdiklerine bakalım. Gidenlerden en önemli kazanç Nijeryalı Emmanuel Emenike oldu. Emenike takıma katkı sağlamadığı gibi disiplinsiz davranışlarıyla takımın uyumunu bozuyordu. En büyük kayıp ise şüphesiz Danimarkalı Simon Kjaer. Tam bir görev adamı olan Kjaer geçen sezon takımda ayakta kalan birkaç oyuncudan biriydi. Kiralık Moussa Sow ve Jermain Lens takımlarına geri dönerken, Sow'u yeniden takıma kazandırmak için çalışmalar devam ediyor. Volkan Şen sözleşmesi feshedilip gönderildi.

**Aykut Kocaman,
2010'da göreve
gelirken son dakikada
şampiyonluğu
kaçırmamanın
travmasını yaşayan
bir takım devralmıştı.
Bu kez ise son 3
yılda ligde aradığını
bulamayan, oynadığı
futbolla taraftarını
çileden çıkaran bir
takımın başına geçti.**

Bu futbolcu da saha içinde şahsi oyunu ve tribünlerin tepkisinden dolayı yarardan çok zarar veriyordu. Neden kiralandığı bir türlü anlaşılmayan kaleci Fabiano ve Ukraynalı Olexsandr Karavaev de gidenler arasında. Fenerbahçe'nin giden oyuncular içinde tek kaybının Kjaer ve kısmen Sow olduğunu söylemek mümkün.

Bir de Fenerbahçe'nin elden çıkarmak için uğraştığı isimler var. Bunların başında Miroslav Stoch ve van der Wiel geliyor. Özellikle geçen sezon kadro dışı bırakılan ancak affedilip takımla çalışmalara tekrar başlayan Hollandalı van der Wiel'e tribünlerin büyük tepkisi var. Bu oyuncunun bu şartlarda takımda kalması zor gözüküyor.

VALBUENA VE DİRAR'DAN BEKLENTİ YÜKSEK

Gelen oyuncular arasında en önemli isim Fransız Mathieu Valbuena. Sağ ve sol ayağını aynı ölçüde kullanan Valbuena hazırlık maçları ve UEFA Avrupa Ligi ön eleme maçlarında takımın en iyileri arasında yer aldı. Trabzonspor'dan alınan Mehmet Ekici kaliteli bir oyuncu ancak Trabzonspor'la yaşadığı sıkıntıdan dolayı kadro dışı kalıp sahalardan aylarca uzak olmasına, hazırlık döneminde yaşadığı sakatlık eklenince kafalarda soru işaretleri oluşturdu. Nabil Dirar, Mauricio Isla ve Carlos Kameni takıma katılan diğer isimler oldu. Dirar'dan Fenerbahçe taraftarı çok şeyler bekliyor.

Fenerbahçe'nin en büyük handikabı forvet hattı. Bu mevkide elinde sadece Robin van Persie ve Fernandao ile genç Ahmethan bulunuyor. Fernandao sakatlığından dolayı en az 2-3 ay sonra takıma katılacak. Keza Van Persie de bir türlü istikrarı yakalayamadı. Sık sık sakatlanmasıyla dikkat çekiyor.

TARAFTARI KAZANMAK ZOR OLACAK

Fenerbahçe yönetimi kadroya 4 oyuncu daha katmak için uğraşıyor. Mutlaka oyuncu alınması gereken mevkiler stoper ve forvet. Hem lig hem de Avrupa'da başarı arayan Fenerbahçe'nin kadrosu iki kulvarda yarışmak için yeterli değil. Transferin önündeki en büyük engel ise UEFA'nın Finansal Fair Play (FFP) kuralı. Bundan dolayı Kjaer satılırken, yeni transferler için kaynak oluşturuldu.

Aykut Kocaman gerçek anlamda ateşten gömleği giydi. Taraftarın beklentisi yüksek. Eldeki kadro yeterli değil. Üstüne tribünler Ozan Tufan, Hasan Ali Kaldırım ve van der Wiel gibi oyunculara karşı tepkili. Avantajı ise hem ligi hem de Fenerbahçe'yi yakından tanınması. Kocaman, hücumdan ziyade garantili oyun anlayışını tercih ederse son yıllarda tribünden uzaklaşan taraftarı biraz zor kazanır. Kısaca Aykut Hoca'nın önünde aşması gereken kocaman problemler bulunuyor. Bir başka şans ise, yönetimin ve taraftarının açtığı kredi.

Fenerbahçe'ye gelenler

OYUNCU	YAŞI	GELDİĞİ TAKIM	ÜCRETİ
NABİL DİRAR 31	31	MONACO	4,5 MİLYON EURO
MATHIEU VALBUENA	32	LYON	1,5 MİLYON EURO
MAURICIO ISLA 29	29	CAGLIARI	BONSERVİSSİZ
MEHMET EKİCİ	27	TRABZONSPOR	BONSERVİSSİZ
CARLOS KAMENİ	33	MALAGA	BONSERVİSSİZ

Şimdi e-gazete zamanı!

HEMEN ŞİMDİ ABONE OLUN,
GERÇEKLERDEN HABERİNİZ OLSUN!

ABONELİK İÇİN TIKLAYIN

KİTAP OKUMAYI BEBEKKEN SEVDİRİN!

ANNE VE BABALAR, çocuklarına kitap okumayı sevdirmenin gerekliliğine inandığını ancak bu konuda nasıl yol izleyeceğini bilmediğini ifade etmektedir. Uzmanlar, bu alışkanlığın bebeklik döneminde kitapların sevdirmesiyle başladığına dikkat çekiyor.

BEBEĞİNİZE KİTAP OKUYUN: Çocuğunuza kitap okumak için bebeklik çağını önemseyin. Çocuğunuzun gelecekteki okuma yeteneğini, onunla ne kadar konuştuğunuz ve ona ne kadar kitap okuduğunuz belirlemektedir.

KİTAP OKURKEN BEBEĞİNİZİ KUCAĞINIZA ALIN: Bebeğiniz siz kitap okurken kendini mutlu hissediyorsa, ileride de kitap okurken iyi duygular hissedecektir.

KİTABI TUTMASINI SAĞLAYIN: Bebekler, kitapları kendi elleriyle ve ağızlarıyla keşfetmek ister. Bebeğinizin kitapları nasıl inceleyeceğini öğrenmesine yardım edin. Açınca içinden hareketli parçalar çıkan ya da dokusunu hissedebilecekleri kitapların yanında, dayanıklı kitaplar seçin.

KAFİYELİ METİNLER ÖNEMLİ: Kafiyele dil ahenginin ve yapısının pekiştirilmesine yardım eder. Bu kelimeler küçük çocukların kulaklarına hitap eder. Araştırmalar, kafiyelelerin ve ahengin çocukların kelimeleri hatırlamalarını kolaylaştırdığını gösteriyor.

SİZ OKUYUN Kİ O DA OKUSUN: İyi bir kitabın hazzı bulaşıcıdır. Bebekler, ailelerini kitap okurken gördüklerinde kendileri de kitap okumaya heveslenir.

ULAŞABİLECEKLERİ YERLERDE BULUNDURUN: Çocuğunuzun kendi odasındaki kitaplığında bulunan kitaplara rahatça ulaşabilmesini sağlayın. Kendi kitaplarıyla oynamasına ve okumak için kendi istediğini seçmesine izin verin. Aynı kitabı defalarca okuması bebeğinizin öğrenmesine yardım eder.

EĞLENCELİ HALE GETİRİN: Bebeğiniz kitap okumayı zevksiz bir şey olarak düşünmemeli. Bu nedenle çocuğunuzla komik şarkılar söyleyip ya da kelime oyunları oynayıp kitap okumayı eğlenceye dönüştürün.

VIDEOLAR DİKKAT DAĞITIYOR...

Video ve telefon bağımlılığı, okulda, iş yerinde şiddet başta olmak üzere bir dizi sorunlara yol açıyor. Araştırmalar, video oyunu oynayanlarda, oynamayanlara göre 2 kat daha fazla dikkat eksikliği bozukluğu görüldüğünü gösteriyor. Sürekli e-postalarını kontrol eden yetişkinlerinde de benzer bağımlılık söz konusu. Çalışmalara göre, erkekler kızlardan daha çok ve daha uzun süre video oyunu oynuyor.

KÜNYE

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

HABER DİREKTÖRÜ
Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

YAYIN KOORDİNATÖRÜ
Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ
Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com
Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

TASARIM
Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com
Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

SOSYAL MEDYA EDITÖRÜ
Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com
İMTİYAZ SAHİBİ TEMSİLCİSİ VE HUKUK DANIŞMANI
Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com
REKLAM | info@Tr724.com
E-GAZETE | Egazete@Tr724.com

egazete.Tr724.com

www.Tr724.com

irtibat@Tr724.com

@Tr724com

/Tr724com